

Perdiguera, prvé pastoračné miesto svätého Josemaríu, vzdáva hold svojmu farárovi o sto rokov neskôr

Pri príležitosti stého výročia kňazskej vysviacky svätého Josemaríu Escrivá sa v meste Zaragoza od 27. do 30. marca konali rôzne spomienkové podujatia vrátane akademických a liturgických obradov a slávnostných a rodinných stretnutí. K nim sa pridali ďalšie v Ríme, Logroňe a Perdiguere, teda na osobitných

miestach života a detstva
zakladateľa Opus Dei.

31.03.2025

30. marca: Perdiguera

Zvony v Perdiguere sa rozozvučali s radosťou, aby si pripomenuli výnimočný dátum: sté výročie príchodu novokňaza Josemaríu Escrivá do mesta 31. marca 1925. Bol poslaný ako pomocný regent farnosti, kde urobil svoje prvé kroky v kňazskej službe. Slávnostnú atmosféru poznačilo posolstvo arcibiskupa zo Zaragozy, ktoré sa skončilo emotívnym príhovorom: „Nech žije svätá Beatriz, naša patrónka, nech žije svätý Josemaría, náš Mosén (kňaz)!”

**Slávnostná Omša a pocta vo
farskom kostole**

Spomienkový deň sa začal slávnostnou svätou Omšou vo farnosti, kde svätý Josemaría vykonával svoju službu. Kňaz celebrant, otec Jaime, vo svojej homílii pripomenul, že svätý Josemaría „tu začal svoj kňazský život udeľovaním sviatostí; krstil, spovedal, slávil svätú Omšu. Dodal, že sám svätec po rokoch vyjadril vďačnosť Bohu za to, že svoj kňazský život začal na tomto mieste.

Na záver slávnosti bolo prečítaných niekoľko slov, ktoré poslal arcibiskup a v ktorých povzbudil ľudí, aby sa zverili príhovoru svätca, a pripomenul, že Perdiguera môže hrdo vyhlásiť: *„Svätý Josemaría patrí nám všetkým, Mosén (kňaz) Josemaría je náš.“*

Slávnostné otvorenie výstavy a kolokvia

Po Omši bolo na počesť Josemaríu slávnostne otvorené malé námestie.

Obradu predsedal starosta José Manuel Usón a zástupkyňa starostu Ana Jaso, ktorej otec bol jedným z detí pokrstených mladým kňazom. Jaso pripomenula, ako jej otec hrdo opakoval, že ho pokrstil svätec, a ako sa v miestnej pamäti zachovali svedectvá o jeho obetavosti a blízkosti všetkým susedom. Novú kaplnku požehnal otec Roberto, súčasný farár obce.

Potom sa v sále Monte Oscuro konalo kolokvium s názvom „Odkaz Perdiguera v posolstve svätého Josemaríu“, na ktorom sa zúčastnilo približne 200 ľudí. Francisco Baltar, profesor dejín práva na Univerzite v Zaragoze, predniesol historickú kontextualizáciu pobytu svätca v meste.

Miguel Ángel Murillo, obyvateľ Perdiguera, sa podelil o spomienky, ktoré mu odovzdal jeho otec Teodoro, ktorý prijal svätého

Josemaríu v deň jeho príchodu, presne pred sto rokmi. Asun Escuerová, ktorá sa narodila v dedine a pracuje v hotelierstve a gastronómii, porozprávala o svojich profesionálnych skúsenostiach ako službe druhým a svoje slová sprevádzala niekoľkými dojímavými anekdotami.

Cristina de Salas, historička a dcéra miestneho obyvateľa, sa podelila o svoju prácu pri rozširovaní Opus Dei v Európe, najmä v Poľsku. Nuria Mata, biologička, hovorila o svojich skúsenostiach pri zakladaní škôl a nemocníc v Kongu, o svojich zážitkoch z vojnového prostredia a o svojej súčasnej práci v mimovládnej organizácii Profesionales Solidarios v Pamplone.

Tento deň zanechal hlboké ocenenie prechodu svätého Josemaríu cez Perdigueru, zdôraznil jeho duchovný odkaz a aktuálnosť jeho posolstva,

ktoré naďalej inšpiruje životy na celom svete.

28. marca: Zaragoza

Svätá Omša v kostole Kňazského seminára svätého Karola

Hlavný program storočnice sa konal v tom istom kostole, kde bol svätý Josemaría 28. marca 1925, teda pred viac ako sto rokmi, vysvätený za kňaza. Tam, pripomenul Mons. Fernando Ocáriz, trávil dlhé chvíle modlitby na pravej hornej galérii.

Spomienkovej svätej Omši predsedal prelát Opus Dei a koncebrovalo ju takmer 200 kňazov vrátane generálneho vikára arcidiecézy Rubéna Ruiza a rektora kostola

Svätého Karlosa, otca Carlosa Palomera.

Otec Fernando vo svojej homílii pripomenul výzvu svätého Josemaríu hľadať, nájsť a milovať Krista v modlitbe a v Eucharistii. Povzbudil nás tiež, aby sme „videli Krista v druhých, očami Krista“, a zakončil prosbou k Panne Márii Pilar, adresátke toľkých modlitieb a prosieb vtedajšieho seminaristu Josemaríu, *ktorý už vtedy tušil, že Boh od neho niečo žiada.* „Matka Božia a naša Matka, pomôž nám byť dušami modlitby a Eucharistie, aby sme boli apoštolskými dušami,“ zakončil.

O hudbu sa postarala hudobná kapela Nuestra Señora del Pilar pod vedením Josého Maríu Berdeja Marína, riaditeľa hudby pre katedrály v Zaragoze, na organe ju sprevádzal Juan San Martín Guerrero, titulárny organista

baziliky El Pilar. Počas svätej Omše zazneli rôzne diela náboženskej polyfónie a premiéru mala partitúra „Duchovné spoločenstvo“ s hudbou, ktorú pre túto príležitosť skomponoval maestro Berdejo.

Kvetinová pocta Panne Márii del Pilar

Po svätej Omši sa Mons. Ocáriz odobral do *kaplnky svätého stĺpa*, aby obetoval sto ruží ako poďakovanie za sto rokov kňazstva zakladateľa Opus Dei a nahlas predniesol krátku modlitbu, v ktorej vzýval Pannu Máriu ako *Mater Ecclesiae* a modlil sa za zdravie a úmysly pápeža Františka, za potreby Cirkvi a sveta. Citoval dve obľúbené strelné modlitby svätého Josemaríu: *Ad Iesum per Mariam* a *Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam* (Všetci s Petrom k Ježišovi skrze Máriu).

Rodinné a slávnostné stretnutie

Popoludní sa v Palacio de Congresos v Zaragoze zišlo viac ako 1400 ľudí s prelátom. Podujatie s blízkym a familiárnym tónom kombinovalo hudbu, svedectvá a otázky rodín, mladých ľudí a kňazov.

Mons. Ocáriz vyzdvihol tri kľúčové myšlienky posolstva svätého Josemaríu: ústredné postavenie Krista v bežnom živote, Božie synovstvo a posväcovanie práce. V odpovediach na otázky manželských párov a mladých ľudí okrem iného povzbudil k tomu, aby sme do každodenného života vniesli poriadok, žili prítomnosťou, pestovali lásku v rodine a boli radostnými svedkami viery. Zdôraznil, že pokoj pochádza od Boha, ktorý nás nekonečne miluje, a že autentická a trvalá radosť sa rodí z lásky.

Nechýbali ani dojímavé momenty, ako napríklad spev jota-villancico, svedectvá o povolání či apoštolské svedectvá a otázky na tak rozmanité témy, ako je výchova detí, afektivita, odovzdávanie viery či angažovanosť pre tých, ktorí to najviac potrebujú.

Stretnutie ukončil pápež František odriekaním modlitby Otče náš. Prelát využil príležitosť a poďakoval všetkým veriacim a priateľom Opus Dei za srdečné prijatie a veľmi výnimočný zážitok z tohto výročia v Zaragoze. Záverečný potlesk vyjadril lásku prítomných a pravú rodinnú atmosféru, ktorú zažívali počas celého dňa.

28. marca: Rím

Pri príležitosti osláv stého výročia kňazskej vysviacky svätého Josemaríu sa v Ríme v *Bazilike*

svätého Apollinara konala svätá Omša, ktorej predsedal Mons. Mariano Fazio, pomocný vikár Opus Dei. Vo svojej homílii sa zamýšľal nad evanjeliovou scénou, v ktorej svätý Peter vpustí Krista do svojej loďky, a vyzdvihol tri základné črty svätého Josemaríu: jeho disponibilitu, stotožnenie sa s Božou vôľou a hlboký zmysel pre poslanie.

Mons. Fazio zdôraznil, že svätý Josemaría už od svojej mladosti prejavoval svoju disponibilitu plniť Božiu vôľu, pričom do centra svojho života postavil Krista. Zvykol opakovať: „Tu som, lebo si ma povolal“ (1 Sam 3, 6). Chcel odstrániť všetky prekážky, vnútorné aj vonkajšie, aby Pán úplne naplnil jeho srdce. Okrem toho zdôrazňoval, že žije s hlbokým zmyslom pre poslanie, presvedčený, že každý človek je hodný „celej Kristovej krvi“. Z tohto dôvodu vnímal život kňaza ako

každodenné odovzdávanie sa službe druhým.

Neskôr sa v *Aula Magna Pápežskej univerzity Svätého kríža* premietalo video o kňazskom povolaní svätého Josemaríu, po ktorom nasledoval dialóg medzi Mons. Faziom a profesorom Luisom Canom.

Cano vyzdvihol vášeň zakladateľa Opus Dei pre diecéznych kňazov, ktorá bola viditeľná už od prvých rokov jeho kňazstva. Len za štyri roky (v rokoch 1938 až 1942) kázal kňazom približne 20 duchovných cvičení.

Jeho záujem o formáciu kňazov ho viedol k tomu, že zvažoval možnosť venovať sa výlučne im, dokonca opustiť Opus Dei. V roku 1950 si však uvedomil, že v Diele majú svoje miesto aj diecézni kňazi, a tak spojil svoju lásku k Dielu a ku kňazom do jedného povolania služby Cirkvi.

28. marca: Logroño

28. marca sa v katedrále Santa María de la Redonda v meste Logroño konala pamätná Omša pri príležitosti stého výročia. Obradu predsedal biskup Santos Montoya z Calahorry a La Calzada-Logroño.

Biskup vo svojej homílii zdôraznil hodnotu rozlišovania povolania, pričom podčiarkol, že si vyžaduje počúvanie Boha, duchovné sprevádzanie a vnútornú slobodu. Pripomenul, ako svätý Josemaría prežíval tento proces od svojej mladosti, najmä od toho rozhodujúceho momentu v Logroñe, keď kontemploval stopy v snehu bosého karmelitána, ktoré v ňom prebudili túžbu odpovedať Bohu.

O niekoľko mesiacov neskôr, vo veku len 16 rokov, sa rozhodol vstúpiť do seminára v Logroñe ako externý

študent, kde absolvoval dva roky cirkevných štúdií a potom prestúpil do seminára v Zaragoze.

Biskup tiež spomínal na ťažkosti, ktorým musel mladý Josemaría čeliť na svojej ceste za povoláním, vrátane ťažkej ekonomickej situácie jeho rodiny, odporu rektora a smrti otca v roku 1924, len niekoľko mesiacov pred jeho vysvätením.

Biskup Montoya na záver zdôraznil, že toto sté výročie je príležitosťou pre každého kresťana, aby obnovil svoju ochotu objaviť a nasledovať svoje povolanie s veľkorysťou a slobodou, ako to urobil svätý Josemaría.

28. marca: akademický deň a vigilia

Akademický deň

Podujatie sa konalo v Casa de la Iglesia, v blízkosti *baziliky del Pilar* a *katedrály La Seo*. Na podujatí sa zúčastnilo viac ako 300 kňazov z takmer 50 španielskych diecéz, ako aj početné publikum, ktoré zaplnilo sálu.

Arcibiskup Carlos Escribano, arcibiskup Zaragozy, otvoril podujatie slovami privítania, v ktorých prejavil svoju priazeň a blízkosť pápežovi Františkovi a vyzval nás, aby sme sa modlili za jeho skoré a úplné uzdravenie. Počas svojho príhovoru vyzdvihol, ako Zaragoza zachovala stopy povolania svätého Josemaríu: „moment milosti, ktorý spolu so založením Opus Dei znamenal dôležitú charizmu nielen pre Cirkev, ale aj pre celý svet“.

José Luis González Gullón, člen Historického inštitútu svätého Josemaríu Escrivá, potom hovoril o rokoch seminára a vysviacky svätého Josemaríu. Zdôraznil, ako v tomto období rástol jeho vnútorný život a ako vo chvíľach modlitby cítil, ako sa mu rozširuje srdce, pričom túto skúsenosť opísal nasledovne: je „krásna ako zamilovanie sa“. „Začal som pociťovať Lásku,“ povedal sám svätec, „uvedomoval som si, že moje srdce ma prosí o niečo veľké a že je to láska“.

Nasledovali slová kardinála Lazzara You Heung-sik, prefekta dikastéria pre klérus z roku 2021. Kardinál pri svojej prvej návšteve Zaragozy predniesol svoj príhovor, ktorého ústrednou témou bola identita a poslanie kňaza.

Pripomenul slová pápeža Františka o kňazovi, ktoré sa naplnili vo svätom Josemaríovi: „kňaz je človek

milosrdenstva a súcitu, blízky svojmu ľudu a služobník všetkých“. Zdôraznil, že „kňazi sú vysvätení nie preto, aby rozkazovali, nie preto, aby žiarili, ale aby sa dávali“. Potom sympaticky odpovedal na otázky z publika.

Predpoludňajšie zasadnutie uzavrel Mons. Fernando Ocáriz konferenciou o ústrednom postavení Eucharistie v živote kňaza. Pripomenul, že svätá Omša je hlavným zmyslom kňazskej vysviacky, a zdôraznil opakovanú výzvu svätého Josemaríu sláviť Omšu pokojne a zbožne. Na záver zdôraznil, že zakladateľ považoval Omšu za hlavnú mariánsku zbožnosť.

Počas kolokvia, ktoré nasledovalo, sa jeden z kňazov opýtal, ako sa zlepšiť v slávení svätej Omše po 25 rokoch kňazstva. Prelát ho povzbudil, aby sa obrátil na Pána s vedomím, že „vždy sa musíme zlepšovať“, ale vyzval ho,

aby to robil s radosťou a istotou, že Pán nás miluje takých, akí sme. Ďalší z prítomných sa opýtal, ako svätý Josemaría slávil svätú Omšu. Mons. Fernando Ocáriz vysvetlil, že si nepamätá žiadne ohromujúce gestá a že práve jeho stíšenie sa je to, čo najviac vyniká.

Nakoniec iný kňaz, ktorý si spomenul, že svätý Josemaría radil „urobiť z celého dňa Omšu“, požiadal o radu, ako to uviesť do praxe, najmä vo vzťahu k iným. Prelát odpovedal, že „každý má svoju vlastnú vynaliezavosť, ale jedným z praktických spôsobov je vidieť Boha v každom človeku“.

Modlitebná vigília

Vo štvrtok 27. júna sa v kostole *Kráľovského seminára svätého Karola Boromejského* skončil modlitbovou vigíliou za kňazské povolania, najmä za seminaristov, mladých ľudí a

rodiny. Úplne zaplnený kostol ponúkol atmosféru zbožnosti a ticha.

Jedným z najvýznamnejších okamihov dňa bolo počúvať stály hlas svätého Josemaríu, ktorý sa ozýval z reproduktorov.

Prostredníctvom nahrávky rozprával zakladateľ Opus Dei o svojom povolaní a stovky ľudí - mladých, kňazov a rodín - pozorne počúvali v pološere kostola.

Počas vigílie bol priestor na svedectvá. Vynikol príbeh rodičov kňaza z Calandy, ako aj príbeh seminaristu Davida, ktorý sa podelil o svoj proces obrátenia, od strojárskej školy až po seminár v Zaragoze. Nechýbali chvíle modlitby, piesne a slová kardinála, ktoré boli zakončené slávnostným požehnaním s Najsvätejšou sviatosťou.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/perdiguera-prve-
pastoracne-miesto-svateho-josemariu-
vzdava-hold-svojmu-fararovi-o-sto-
rokov-neskor/](https://opusdei.org/sk-sk/article/perdiguera-prve-pastoracne-miesto-svateho-josemariu-vzdava-hold-svojmu-fararovi-o-storokov-neskor/) (03.04.2025)